

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Do you feel alone in the storm and sinking in the waves? Take courage. The eyes of the Master are upon his disciples, and His prayers protect them.

Alone in the Storm

The Zealots in the crowd of five thousand began to stir up the multitude. A violent insurrection seemed about to begin. "Perceiving that they were intending to come and take Him by force to make Him king," Yeshua acted quickly to diffuse the situation (John 6:15).

He wanted to get back to Capernaum, but He did not want five thousand people following Him there. To get the disciples out of danger, He forced them back in the boat and sent them away while He stayed behind to disperse the crowd (Matthew 14:22). Yeshua dismissed the crowd and "left for the mountain to pray" (Mark 6:46). He had to escape the crowd to do so. He slipped away into the hills under the cover of darkness.

Early Christians identified a small cave in a hillside overlooking the north shore of Lake Galilee as the one in which the Master prayed. The cave is visible from the modern highway below, and Christian pilgrims today leave prayer notes and votive candles in the cave.

That particular night a cold Northeaster (*Sharkiyeh*), dreaded by fishermen, sprang up. "The sea began to be stirred up because a strong wind was blowing" (John 6:18).

The Master's place of prayer granted Him a bird's eye view of the lake. As the first light before dawn began to illumine the sky, Yeshua could see "the disciples straining at the oars, for the wind was against them" (Mark 6:48).

The boat ride to Capernaum should have taken the disciples no more than an hour or so. Against that sudden, stiff, east wind, they found themselves pulling at the oars to no avail. They slipped further and further out into the lake, unable to make any progress at all.

James and John were no strangers to the lake; Simon and Andrew were experienced boatmen, but a sudden storm on the lake could capsize and drown even the most seasoned fishermen. They

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Voel je je alleen in de storm en zinkend in de golven? Heb moed. De ogen van de Meester zijn op zijn discipelen, en Zijn gebeden beschermen hen.

Alleen in the Storm

De Zeloten in de menigte van vijfduizend begonnen de menigte aan te sporen. Een gewelddadige opstand leek eraan te komen. "Wetende, dat zij van plan waren te komen en Hem met geweld mee te nemen om Hem koning te maken," handelde Yeshua snel om de situatie te laten oplossen (Johannes 6:15).

Hij wilde terug naar Kafarnaüm, maar hij wilde niet dat vijfduizend mensen Hem naar daar volgden. Om de leerlingen uit de gevarezone te halen, dwong Hij hen terug in de boot te gaan en stuurde hen weg, terwijl Hij achter bleef om de menigte uiteen te doen gaan (Mattheüs 14:22). Yeshua ontbond de menigte en "ging weg naar de berg om te bidden" (Marcus 6:46). Hij moest daarvoor aan de menigte ontsnappen. Hij ontkwam naar de heuvels onder de dekking van de duisternis.

Christenen uit die tijd wezen een kleine grot aan in een heuvel met uitzicht op de noordelijke oever van het Meer van Galilea als die waarin de Meester bad. De grot is zichtbaar vanaf de huidige snelweg beneden, en christelijke pelgrims laten vandaag gebedsnotities en wenskaarsen in de grot achter. Die bewuste nacht stak een koude door vissers gevreesde Noordoostster (*Sharkiyeh*) op. "De zee begon onstuimig te worden, omdat een sterke wind waaide" (Johannes 6:18).

De gebedsplaats van de Meester gaf Hem het uitzicht van een vogel over het meer. Als het eerste licht voor zonsopgang de hemel begon te verlichten, kon Yeshua zien dat "de discipelen moeite hadden met de riemen, want de wind zat tegen" (Marcus 6:48).

De boottocht naar Kafarnaüm moest voor de discipelen niet meer dan een uur of zo gevergd hebben. Tegen die plotselinge, stevige, oostenwind, was er geen vooruitkomen aan. Ze dreven steeds verder weg het meer op, niet in staat om ook maar iets vooruitgang te boeken.

Jakobus en Johannes waren geen onbekenden met het meer; Simon en Andreas waren ervaren schippers, maar een plotselinge storm op het meer zou zelfs de meest doorgewinterde vissers kunnen doen kapseizen

took turns at oars and rudder while calling one to another. The tops of the waves splashed and frothed over the sides of the boat, soaking them to their bones. The wind carved out higher waves and scooped out deeper troughs. They remembered the time when they were all at sea together, not so long ago, and a storm had caught them by surprise. At a word from Yeshua's mouth the wind had died and the waves had flattened. Now, in the absence of the Master, it seemed as if the lake seized the opportunity to avenge itself for the previous insult to its dignity.

en verdrinken. Ze losten elkaar af bij de riemen en het roer terwijl de een naar de andere riep. De toppen van de golven schuimden en spatten over de zijanten van het schip, doorweekten hen tot op hun boten. De wind sneed hogere golven uit en scheidte diepere dalen. Ze herinnerden zich de tijd, nog niet zo lang geleden, dat ze allemaal op zee bij elkaar waren en een storm hen had verrast. Op een woord uit Yeshua's mond was de wind gaan liggen en werden de golven afgevlakt. Nu, in de afwezigheid van de Meester, leek het alsof het meer de kans greep om zich te wreken voor de vorige belediging van zijn waardigheid.

